

K Ü Ç Ü K Galatasaraylı

Sene : 1

Sayı : 8



Lorenzayı bulmak için çiftlikten ayrıldım.

İkinci müsameremiz yarındır.
Galatasaray Lisesine geliniz!

9 Mart 1933

Kuruş: 5

Anketimize Gelen Cevaplar

Büyüyünce Ne Olmak İstersiniz?



Benim sanatlar içinde en çok ruhumu okşayan ve zevkime giden Fotoğrafçılıktır. Bu emelime nail olmak ilerde de Fotoğrafçılık yapmak ve memleketimizin güzide Fotoğrafçıları sırasına geçmek için çalışmaktayım.

16 - 2 - 933

Istanbul — Beyazıt
Cemal



Ben büyüyünce bir serbest meslek erbabı olacağım Çünkü adamı bir işten çıkartırlar bir şey yaparlar, bunun için serbest meslek erbabı olmalı. Avukat olacağım.

Bostancı- İlmektep
114 Ş. Mejdî S. 4
24 - 2 - 1933



Ben büyüyünce bir zabıt olmak istiyorum. Çünkü vatanımı müdafaa etmek ve iftiharla al ve beyaz bayrağımızı semalarda dal galandırmak kadar güzel bir şey var mıdır?

Ferit



Dünyada yegâne emelim şöhretli bir Denizci olmaktır, bu da Orta tahsili bitirip Bahriye mektebine girmekle olur. İşte benim şimdiki hedefim orta tahsili bitirmektir.

Balıkesir: E. Orta mektep.
206 Hâmit

Kazananlar

5 inci sayımızdaki bilmenin halli Sakaryadır

Doğru halledenler arasında kur'a çekilerek birinci Beşiktaş şehir bandosu Hüdaverdi B. iki kilo çikolata, ikinci Galatasaray lisesinden 412 Melih B. bir kutu şekerleme, Üçüncü Konya askeri orta mektebinden 4822 Osman B. otomatik bir kurşun kalem kazanmışlardır.

Birer kitap kazananlar

Galatasaray Ortaköy şubesi 165 Orhan, Bursa birinci erkek lisesi 900 No. Hikmet, Galatasaray lisesi ihzari ikiden 531 Sadi, Mersin tarla mektebi 5 inci sınıftan 198 Osman, Eskişehir Karapınar mektebi 151

Veysel, Uzun köprü ve gazi Mahmut B. mektebi 218 Mazhar, Bursa orta mektep sınıf ikiden 434 Hayrettin, Kadıköy erkek lisesi 278 Zülfü, Galatasaray lisesi 592 Memet Sait, Kasımpaşa sıra berberler sokak 64 No. da Kemal, Bursa san'at mektebi sınıf birden 72 Ali, İstanbul Aksaray Haseki caddesi 54 No. Ramiz, Galatasaray Ortaköy şubesinden 281 Nejat, Galatasaray Ortaköy şubesinden 1335 Nihat, İzmit orta mektebinden 1314 Hasan, Galatasaray lisesinden 1415 Necmi, Fatih Gelenbevi orta mektebi talebesinden 578 Hüseyin Bedrettin, Galatasaray lisesi ihsari sınıfından 777 Celâl, Beyazıt 5 inci ilk mektep sınıf üçten 158 Harun, İzmir 3 üncü kara tağ Halil Rifat paşa caddesi 249 No.

KÜÇÜK GALATASARAYLI

Sahibi ve Neşriyat müdürü : Rakım Ziya

Galatasaray Talebe Akademisi Tarafından Çıkarılır Haftalık Mecmua

Dünyadaki acaip şeyler:

Boeroe Boedoer Mabedi

Dünyadaki en acaip şeylerden biri de Cava adasında bulunan Boeroe Boedoer (Burubudur diye okuyun) mabedidir.

Bu mabet, Cava adasının sık ormanları içinde açıklık bir yerde bulunur.

Şimdiye kadar dünyanın en büyük ve en güzel mabedi olarak Hindistanda bulunan Angkor mabedi

yedi katı vardır. Cavalılar birçok Allahlara inandıkları için her katı bir Allaha ayırmışlardır. Binanın üstünde büyük bir kubbe vardır.

Mabede yakından bakınca daha fazla şaşırırsınız. Bu koskocaman taş yığınının her parçası inceden inceye oyulmuş, işlenmiştir. Âlimler diyorlar ki: "Bu mabet ayrı ayrı milletlerden san'atkârlar tarafından yapılmıştır. Asyanın her tarafından



Burubudur Mabedinin görünüşü

biliniyordu. Fransızlar 1931 yazında Pariste açtıkları büyük sergide bu muazzam mabedin tahtadan olarak bir aynını yapmışlardı. Parisin kenarında bir ormanda yapılan bu bina sergiye gelen herkesi şaşırtmış, parmak ısırtmıştı. Halbuki şimdi size söylediğimiz Burubudur mabedi Angkor dan daha büyük ve belki de daha güzeldir.

Bu mabet 62 metre enlilikte büyük bir eham şeklidir. Üst üste

gelen bir çok insan burada çalışmış ve yaşadığı memleketin hayvanlarının resimlerini, heykellerini mabedin duvarlarına kazmıştır. Sahiden öyle olması lâzım. Çünkü, Cavada fil olmadığı halde Burubudurda bir çok fil heykellerine raslanıyor. Bütün duvarlar böyle irili ufaklı hayvan heykelleriyle süslenmiştir. Bazı yerlerde korkunç yüzü, kazma dişli insan resimleri göze çarpar. Her köşe başında Cavalıların Allahı olan Budanın küçük bir heykeli bulunur.

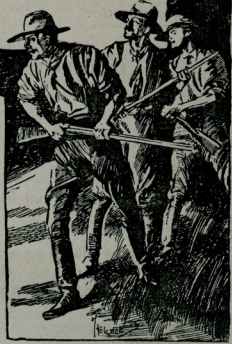
Heyecanlı Av ve Seyahat Romanı: 3

Goril avcıları

Mercan adalarında birçok maceralar geçirmiş olan üç arkadaş, uzun bir ayrılmadan sonra tekrar buluşup Afrika'da Goril avlamaya gidiyorlar ve çölde rastladıkları bir Fil dişi tüccarı vasıtasıyla yerlilerle tanışıyorlar.

Jak nişan aldı ve ateş etti, vakit kaybetmeden ben de yere yuvarlanan Leopara iki el ateş ettim. Tam o sırada sağ tarafımda Pierofun feryatlarını işittim. Başımı çevirdiğim zaman arkadaşımı sarmaşıkların arasında sıkışmış gördüm. Bütün gayretlerine rağmen bir türlü her tarafını saran sarmaşıklardan ve dikenlerden kurtulmuyor, kımıldadıkça kolları ayakları daha fazla çalılırlar içinde kayboluyordu. Leoparın pençesinden kurtulan vahşi manda Pierofun üzerine atılmak için geriliyordu. Benim ve Jakın silâhı boştu, doldurmayı da vakit yoktu. Hayvan Pierofa iki metre kadar yaklaşmıştı, çok sevdiğim arkadaşımın feci akıbetini görmemek için gözlerimi kapadım. Bir silâh sesi işittim, manda hareketsiz Pierofun ayakları altında yatıyordu. Hayvanın üzerine doğru geldiğini gören Pierof soğuk kanlılığını kaybetmemiş, her tarafını yırtan dikenlere ehemmiyet vermiyerek büyük bir çeviklikle silâhını kavramış ve hayvanı öldürmüştü.

Arkadaşımızı zahmetli ve uzun bir uğraşmadan sonra dikenlerin arasından kurtardık, her tarafı kan içinde idi. Pierof biraz ilerimizde akan bir suda yüzünü yıkamaya



gitti. Jak mandayı ben de Leoparı acele acele yüzüme başladık. Ve işimiz biter bitmez yola koyulduk elimizden geldiği kadar çabuk yürüyor, kaybettiğimiz zamanı kazanmak istiyorduk. Yola koyulduğumuz iki saat olmuştu. Birden Pierof bağırmaya çağırma, acaip acaip hareketler yapmaya başladı. Kendisine ne istediğini sorduğumuz zaman cevap vermiyor ve elbiselerini yırtıyor, bağıyor deli gibi koşuyordu. Birden Jak ta aynı şeyi yapmaya başladı. Artık bu sefer anlamıştım. Afrikanın bu vahşi ormanlarında bulunan bir nevi karıncanın insana hücum ettiğini ve böyle bir hücumu maruz kalan adamın ilk işi elbiselerini çıkarıp uzaklaşmak olduğunu uzun senelerdenberi avcılık etmiş bir arkadaşım anlatmıştı. Elbiselerimi çıkarıp arkadaşlarımın yanına koşarak gittim. Karıncaların bulunduğu yerden uzaklaşmıştık. Fakat üstümüzde elbise kalmamıştı. Ormanın ortasın-

da anadan doğma çıplak bulunuyorduk. Bu vaziyette ormanların ortasında ne yapacağımızı düşünürken bizimle beraber aynı vapurda seyahat eden Portekizli bir Fil dişi tüccarına rastladık. Onlardan kendimize lâzımgelen elbiseleri aldıktan sonra karıncaların bulundukları yerden geçmeyip diğer bir yoldan giderek tüfenklerimizi ve eşyalarımızı aldık. Sabahleyin avladığımız Leoparın derisi bize katılan bu yeni kafilenin çok hoşuna gitti. Fil dişi tüccarının yanındaki vahşiler Leoparın vücudünün nerede bulunduğunu sordular. Kendilerine hayvanı vurduğumuz meydanlığı tarif ettim. Fakat sözümü bitirir bitirmez hepsinin birden oraya doğru ve hızla uzaklaştıklarını gördüm. Portekizli avcı vahşilerin Leoparın mukaddes bir hayvan olarak tanıdıklarını ve onun beynini yiyen adamın hiç ölmeyeceğine inançıklarını söyledi.

Bir Fil Avı

Vahşi köyüne vardığımız gecenin sabahında büyük bir gürültü ile uyandık. Bütün gece sivrisineklere rağmen deliksiz bir uyku uyumuştuk. Yattığımız kulübeden dışarı çıktığım zaman evlerin eşiklerine oturmuş bir çok vahşinin silâhlarını temizlediklerini ve kadınların köyün ortasındaki meydana yemek hazırladıklarını gördüm. Arkadaşlarıyla beraber köyün reisi olan Jambainin evine gittik, reis yoktu bizi kızı kabul etti. Büyük tahtın üzerine oturmuş, uzun bir çubuktan derin derin nefes çekiyordu. Kulübenin içi koyu

bir dumanla dolmuştu. Oturmamızı işaret etti, babasının ormanda olduğunu, yakında geleceğini söyledi. Ve bizi selâmladıktan sonra çıktı gitti. Biraz sonra Jambai geldi. Bizi kucaklayıp burnunu bizim burnumuza sürttü (Afrikada yaşayan vahşilerin pek tuhaf selâmlaşmaları vardır) ve kahvaltının getirilmesini emretti. Kahvaltı çok güzeldi, bir kaç gündenberi maymun eti ve

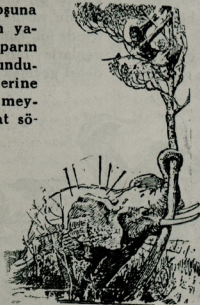
kuru pisküvitten başka bir şey yememiştik. Önümüze getirilen yemeklere saldırdık ve konuşmadan, etrafımıza bakmadan yemiye başladık.

Yemekten sonra Jak vahşilerin lisanını bilen Fil tüccarına Jambaiye bize bir kılavuz zenci vermesini rica etmesini söyledi.

Portekizli ile Jambai kısa süren patırtılı bir görüşmeden sonra reisin Makaruru ismindeki en iyi kılavuzu bize verdiğini ve kendisinden daha başka bir şey isteyip

istemediğimizi sorduğunu söyledi. Jambai ye teşekkür ettik ve gene burnumuza vahşinin yassı burnuna sürüp kulübeden çekildik. Biraz sonra kılağuz Makaruru geldi, kılağuzu köyde herkes seviyordu. Reis ona bize kılağuz tayin edildiğini anlattı. Birden hepimiz hayretimizden dona kaldık. Makaruru İngilizce konuşuyordu. Ellerimizi sıktı ve silâhlarını almak için kulübesine doğru uzaklaştı. Hepimiz iyi bir arkadaş olduğumuzdan seviniyorduk.

Arkası var



İspanyolcadan tercüme:

Kızıl Kartal Dağlarında

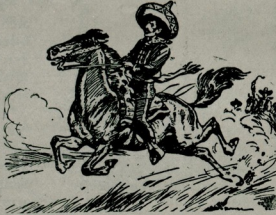
Güneşin son ışıklarile herşeyin kızıla boyandığı bir saatte çiftliğe vardım. Bütün köylüler eşyalarını acele acele arabalara dolduruyorlar, kaçmağa hazırlanıyorlardı. İhtiyar bir köylüye neye kaçtıklarını sorduğum zaman elile çiftlik kâhyasının kulübesini göstererek:

— Bugün Lorenza gene buralara uğradı, zorla yedi at alıp gitti ve vermek istemiyen kâhyayı da öldürdü, dedi. Üç senedenberi bu haydut ne benim ne de komşularımın çiftliklerini rahat bırakıyordu. İhtiyar ve sadık çiftlik kâhyamın ölümü beni fena halde hiddetlendirmişti. Derhal odama koşup silâhlendim ve yanıma iki kişi alarak

yala çıktım. Lorenza Kızıl kartal dağlarının mağaralarında saklanıyor ve bütün gayretimize rağmen izini yok etmeğe muvaffak oluyordu. Haydudun çiftlikten uzaklaştığı altı saat olmuştu, önünü kestirip saklandığı yeri görmek için ondan evvel Kızıl Kartal dağlarının eteklerine varmak lâzımdı. Bunun için düz yoldan gitmeyip dağlarla yaylayı ayıran dik uçurumu doğrudan doğruya geçmeğe karar verdik. Bütün kuvvetimizle mahnuzlarımızı atların karınlarına batırıyor ve süratle ilerliyorduk. İki saat sonra uçurumun

kenarına vardık. Biraz dinlendikten sonra inmeğe başladık. İniş çok tehlikeli idi. Altımızdaki atın atacağı bir yanlış adım bizi uçurumun dibine sürükleyebilirdi. Bir buçuk saat süren bir inişten sonra uçurumun dibine vardık. Atların her tarafı kan içinde idi. Şimdi de bu yorgun hayvanlarla büyük bir süratle akan nehri geçmek lâzımgeliyordu. Çar-

naçar suya daldık. Akıntı bizi sürükliyor, her an boğulmak tehlikesine maruz bulunuyorduk. Sahile vardığımız zaman hayvanlar adeta ölü gibidi. Güneş çoktan batmış, her tarafı koyu bir karanlık sarmıştı. Hayvanlarımızı dindirdik ve biraz durduktan sonra uzakta görünen



Kızıl Kartal tepelerinin üzerinden çıkan ayın ışığında ilerlemeğe başladık. Her tarafa derin bir sessizlik vardı, atların muntazam ayak seslerinden başka bir ses işitilmiyordu.

Dört saat süren bir yolculuktan sonra dağların eteklerine vardık. Lorenza düz yolu takip ettiği için ancak iki saat sonra gelebilirdi. Kayalıkları siper olarak beklemeğe başladık. Aradan ne kadar zaman geçti bilmem, çok uzaktan gelen nal sesleri işittik. Ve biraz sonra kayalıkların arasındaki yoldan Lorenza ile adamları gözüksü. Takip edildik-

lerini bilmedikleri hallerinden belli idi, aheste aheste ilerliyorlardı. Yanımızdan geçtiler ve dağların eteğinde akan nehirlerin dirseğinde geniş mağaraya girdiler. Biz derhal saklandığımız yerden çıkıp takibe başladık. Atlarımızı kayaların arasında bırakmıştık. Mağara çok karanlıktı, güçlükle etrafa tutuna ilerliyorduk. Yarım saat süren bir yürüyüşten sonra bir meydanlığa geldik, önümüzde iki yol açılıyordu. Sağ tarafımızdan keskin bir gübre kokusu ve at kışnemeleri geliyordu. O tarafa doğru ilerledik. On onbeş kadar at bağlı duruyordu. Artık her şeyi anlamağa başlıyorduk, ilk girişimizde pek ufak zannettiğimiz mağara oldukça genişti ve Lorenza da uzun zamandan beri burada saklanıyordu. Fakat daha uzun müddet düşünmeğe vakit kalmadı, birden kafama ağır bir şeyin sarıldığını hissettim ve yere yığıldım. Gözlerimi açtığım zaman kendimi karanlık bir mahzende buldum, iki arkadaşım yanımda yatıyordu. Ellerimiz ve ayaklarımız sımsıkı bağlanmıştı. Kırpıdayamıyorduk. Vücudumun her tarafı ağrıyordu. Ne kadar zaman geçti bilmem mahzenin kapısından Lorenza ile üç kişi gözükte. Bize doğru ilerlediler, yanımıza yaklaştıktan sonra Lorenza bana dönerek: "Buraya girenlerden kimse dışarı çıkmadı, siz de çıkamıyacaksınız," dedi ve üç nöbetçi bırakarak gitti.

Hepimizi büyük bir ümitsizlik sarmıştı. Nöbetçilere göstermeden konuşmaya, kurtulmak için çareler aramğa başladık. Öğleyin bize yiyecek getirdiler ve yemeğimizi yemek için ellerimizi çözdüler. Fakat bize o kadar dikkat ediyorlardı ki kaçma-

ğa kalkışmak imkânsızdı. Tekrar bizi bağladılar. Gecenin yorgunluğundan ve kafamıza yediğimiz ağır darbelerin tesirinden olacak, uyumağa başladık. Birden bilmem nasıl oldu, ellerime sert ve sıcak bir şeyin süründüğünü hissettim, gözlerimi açtığım zaman karşımda köpeğim Makı gördüm. Zeki hayvan beni kaybedince izimi takip etmiş ve kimseye gözükmeden buraya kadar sokulmuştu.

Çabucak ellerimi bağlayan ipleri kemirmesini işaret ettim. Makın kuvvetli dişleri sayesinde on dakika sonra serbest bulunuyordum. Derhal arkadaşlarımı çözdüm. İki nöbetçi sırtlarını divara dayamış uyuklıyorlardı. Yavaş yavaş yanlarına yaklaştık ve birden üzerlerine hücum ederek ağızlarını tıkadık ve üzerlerindeki elbiseleri ve silâhları aldıktan sonra onları sımsıkı bağladık. Gene kurtulmak ümitleri bizde yokmuştu. Haydutlardan aldığımız elbiseleri giydik ve Mak önde yavaş yavaş ilerlemeğe başladık, bu sefer çok dikkat ediyorduk. Bizi yakaladıkları atların bulunduğu yerden geçtikten sonra sağa saptık ve mağaranın uzaktan bir nokta gibi gözüken ağzına doğru duvara sokula sokula ilerledik. Fakat birden Makın hırlamağa başladığını, ilerlemek istemediğini gördük ve derhal mağaranın duvarında bir düzlüğe çıkıp saklandık. Mak hiddetinden duramıyor, atılmak istiyordu. Birazdan ellerinde birer lâmba birkaç kişi ve arkadan bir gurup haydut göründü. Lorenza en arkada geliyordu. Haydutların ortasına çiftlik komşum Kalkovanayı tanıdım.

Lorenza bizi burada hapsedtikten

sonra da rahat durmamıştı. Haydutlar geçtikten sonra yerlerimizden fırladık ve süratle dışarı doğru ilerlemeğe başladık, kapıda iki kişi bekliyordu, üzerlerine atlayıp yere yuvarladık. Bir gün evvel atlarımızı bıraktığımız yere doğru ilerlemek üzere daha on adım atmamıştık ki arkamızdan bir silâh sesi işittik. Derhal yere yatıp tabancalarımızı çıkardık.

Artık karşımızda duran dört haydutla çarpışmağa başladık, pek uzun sürmeyen bir boğuşmadan sonra onları da ortadan kaldırdık ve atlarımıza atlayıp şehre doğru kaçmağa başladık. Akşam üzeri ancak çiftliğe varabildik ve derhal hayvanlarımızı değiştirdik, etraftan yirmi otuz kişi kadar toplayıp, bizi senelerdenheri rahat bırakmayan Lorenzanın şimdiye kadar kimsenin keşfedemediği, birçok kişinin mezarı olan korkunç mağarasına doğru ilerlemeğe başladık. Mağaraya geldiğimiz zaman bizim gittiğimizdenberi hiç birşeyin değişmediğini gördük. Dört haydut boyu boyuna yerde yatıyordu. Atlarımızı bağladıktan sonra biz üçümüz önde, diğerleri arkada mağaraya daldık. Fakat arkadaşlarımız çok gürültü ediyor, ihtiyatla hareket etmiyorlardı. Bunun neticesi olarak birazdan Lorenzanın adamlarile çarpışmak mecburiyetinde kaldık. Mağaranın içinde silâh sesleri büyük bir gürültü çıkarıyordu. Yarım saat süren tehlikeli vuruşmadan sonra Kalkavana'nın bulunduğu yere geldik. Arkadaşımızın iplerini çözdük ve derhal uzaklaşmağa başladık. Haydutların birçoğu teslim olmuştu. Dışarı çıktığımız

zaman içlerinde Lorenzanın bulunmadığını gördük, kapıda bıraktığımız nöbetçiler kimsenin dışarı çıkmadığını söylüyorlardı. Demek Lorenza mağaranın içinde bir yere saklanmıştı. Haydudu dışarı çıkarmak için en iyi çare mağaranın ağzını çalı çırpı ile kapayıp ateş vermektir. Dumanlardan boğulmak istemeyen haydut herhalde dışarı çıkacaktı. Derhal etrafa yayılıp çalı çırpı toplamağa başladık. Biz bu işle meşgul iken mağaranın bulunduğu taraftan silâh sesleri geldiğini işittik işimizi bırakıp o tarafa koştuk. Lorenza mağaranın diğer kapısından dışarı fırlamış ve esir arkadaşlarını kurtarmak için etrafına topladığı birkaç adamile arkadaşlarımıza hücum etmişti. Kayaıkların arkasına gizlenerek ateş etmeğe başladık. Bizi görmeyen Lorenza ne yapacağını şaşırdı. Kaçmak istedi, fakat biz onların etrafını sarmıştık. Çok dikkatle hareket etmek lâzımgeliyordu, çünkü mağaranın önündeki meydanlıkta yalnız Lorenza ve adamları değil bizim arkadaşlarımız da vardı. Bir saat kadar süren çok tehlikeli bir mücadeleden sonra Lorenzanın ancak üç arkadaşı kalmıştı. Kaçmaktan başka çare olmadığını anlayan haydutlar kayalıkların arasında duran atlara atlayıp kaçtılar. Derhal onları takibe başladık. Takip uzun sürmedi, haydutların yorgun atlarına çabuk yetiştik ve Lorenza tesellim olmağa mecbur oldu.

İşte ondanberi artık hepimiz rahat yaşıyor ve gençlere Lorenza ile yaptığımız bu heyecanlı savaşı anlatıyoruz.

Dikkat:

Müsameremiz 10 Mart Cuma günü saat 1 dedir Geç kalmayınız.

Soğuk, karanlık kış günlerinden sonra nihayet herkesin dört gözle beklediği mart geldi. Günler daha iki ay evelden uzamaya başlamıştı. Akşamları ortalık daha geç kararıyordu. Martla beraber yalnız aydınlık değil, fakat sıcaklık ta bize geliyor demektir.

Martin ilk günleri her sene biraz soğuk geçer. Bu sene de daha ikinci günü kar taneleri serpilmeye, sert bir rüzgâr herkesi tekrar üşütmeye başladı. Lâkin merak etmeyin, bunlar hep geçicidir. On güne kalmadan havalar daha ısınacak, badem ağaçları çiçek açacak, günler biraz daha uzayacak, havaya güzel bahar kokuları yayılacak ve iki ay sonra da yaz gelecek.

Kalbinizin daha şimdiden çarp-
tığını duyuyor gibiyim. Yazla beraber tatil.. sıcak, güzel günler.. tatlı yaz yemişleri.. kırlar.. dağlar.. geyikler.. nasıl, heyecanlanıyorsunuz değil mi? "Ahl! Yaz bir ân evel gelse de tekrar dağlara, çayır-
lara kavuşsak!," diyorsunuz değil mi?

Evet çocuklar! Sevinmekte haklısınız. Dokuz aylık bir ders senesinden sonra elinize karnelerinizi alıp "Terfi," kelimesini göreyim sonra gülmek, eğlenmek hepinizin hakkıdır. Fakat, bir de bunun aksini düşünün: "İpka," yahut "İkmal,"... aman, ne fena değil mi? Bütün tatil

zehir olacak, gün-
leriniz kitapların üstüne iğilmiş, çalışmakla geçecek, arkadaşlarınızın gezerlerken siz odanızda kapanıp ikmale kaldığınız derslere çalışacaksınız.

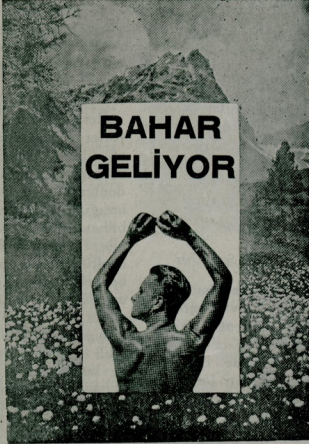
Buna mani olmak sizin elinizdedir. Eğer notlarınız zayıfsa şimdiden iyice çalışın. Daha önünüzde üç ay var. Bu müddet zarfında kırık notlarınızı düzeltebilirsiniz.

Haydi bakalım çocuklar! Küçük Galatasaraylı okuyucularından her

birinin mektebinde muvaffak olmasını, muallimleri tarafından sevilmesini, ailesini memnun etmesini istiyor. Sizde onun bu isteğini yerine getirin, o sizin arzu-
larınızı yapmaya nasıl çalışıyorsa..

Ğabey

BAHAR GELİYOR



Müsamereimizin programı

- | | |
|--------------------------|-----------------------|
| 1 — Şeytanın parmağı | Facia — Birinci perde |
| Yazan : Mahmut Yösari | |
| 2 — Musiki | |
| 3 — Şeytanın parmağı | Facia — İkinci perde |
| 4 — Monolog | |
| 5 — Pazartesi — Porşembe | Komedi |
| Yazan Masahip zade Celâl | |



Hayvanat bahçesinde bir Su aygırı

Hiç şüphesiz hepiniz seyahat filimlerinde bu çirkin hayvanı görmüşsünüzdür. Diğer bir çok vahşi hayvanlardan daha tehlikesiz, daha kendi halinde olduğu halde, bütün kabahati çirkinliğinde olan bu zavallı hayvana herkes nefretle bakar. Onun tabii bir mahlûk değil, şeytani bir hayvan olduğunu iddia ederler. Büyük sazlıklarda, bataklıklarda, su kanarlarındaki ağaçların gölgesi altında yaşar, sel geldiği zaman haçmıyan yegâne hayvan odur. Büyük bir başı, hemen hemen yere değecek kadar büyük bir karnı vardır, ayakları kısa, gözleri kurbağa gözü gibi patlak patlakır. Bütün vücudu çamur rengindedir. Bazıları bu kadar çirkin olmasını tabiatın bir tesadüfı zannederler. Halbuki bütün bunlar, yaşayış tarzının ve âdetlerinin bir neticesidir.

Evvelce dünyanın her tarafında rasgelindiği halde, bugün cinsleri gittikçe azalmakta ve kaybolmaya

yüz tutmaktadır. Bugün artık Afrikanın ortalarından başka bir yerde görünmüyorlar. Eski zamanlarda Nil yollu Mısra gittiklerini söylerler. Su aygırlarının bulunduğu yerlerde, yerliler, onu eti için öldürürler. Üç veya dört bin kilo gelen vücudunun eti çok lezzetlidir. Yağı da bir çok işlerde kullanılır. Vücudunun bazı yerlerinde derisinin kalınlığı dört santimi geçer. Bu deriden bilhassa gayet meşhur kamçılar yapılır. Dişleri Filinkinden daha iyidir, çünkü uzun zaman geçtiği halde beyazlığını kaybetmez. Bu dişlerin uzunluğu 75 santimetreyi bulur ve

her biri 4 kilo ağırlığındadır. Müthiş bir iştihası vardır, büyük dişlerle Lötüs, Papi-rüs gibi bu civarda bulunan otları seçer ve geviş getiremediği için ağır ağır uzun müddet yemek yemekle meşgul olur. Otları yemesi orada oturan insan için büyük bir faydadır, çünkü derenin içinde bir çok otlar peyda olursa hastalıkları getiren sineklerin yaşamasına yer açılmış olur. Halbuki Su Aygırı bütün bu otları söker, fakat

Su Aygırları

Dikkat!

Müsaîremiz
Cuma günü saat 1 de başlıyacak peç kalmayın!

Galatasaray tesisinin büyük konjerans salonunda.



ekseriya bunlarla iktifa etmez. O zaman sürü halinde etraftaki tarlaları ziyaret ederler. Bir Aygır sürüsünün girdiği tarladan artık hayır gelmez, çünkü yediklerinden maada, büyük ayaklarla de herşeyi çiğniyerek bütün ekini mahvederler.

Karada iken büyük bir çeviklikle maniaları aşar, bazan ta uzaklara kadar giderler. O zaman bir Su Aygır ile tesadüf çok tehlikeli olur. Hayvan kendisini emniyette hissetmediği için herşeye hücum eder ve ekseri zavallı öküzler müthiş dişlerinin arasında can verirler. Suyun içinde iken gayet ağır ve sakın bir hayvandır. Yalnız dişisi,

yavrusunu tehlikeye düşürmek için çok tehlikeli olur. Dişi Aygırın yavrusuna karşı büyük bir şefkati vardır. Mütemediyen suyun içinde onunla oynar, peşine takar, uzaklara götürür, yorulduğu zaman sırtına alır. Yavrusu ile beraber esir düşerse, onu öldürdüğü de olur.

Aygırlar en çok akşam üstleri neşelenirler, gündüzün sıcaktan ve sineklerden korktukları için, suyun içinden yalnız burun deliklerini ve



Bir Su aygırının dişleri ölçülüyor.

gözlerini çıkartırlar. Küçük bir tehlike hissederek etmez, bilhassa üzerlerinde bulunan böcekleri yemek için, sırtlarına konan kuşların sesini işitince derhal suya dalarlar.

Bir su aygırı, su içinde nefes almadan en çok sekiz dakika durabilir. Fakat bu müddet zarfında en aşağı bir kilometre uzaklaşmıştır. Yalnız sırtında böcekler değil gözlerinin arkasında bulunan büyük buruşuklar arasında ufak balık bile yaşar. Evvelce Aygırları vermek için harpun atarlar veya hut tuzak kurarlardı, şimdi müthiş kursunlarla bu hayvanları kolayca öldürüyorlar. Su aygırları hayvanat bahçelerinde besleniyor, su ve gıda buldukları takdirde hemen her iklimde yayıyabiliyorlar, fakat bazı vahşi anları oluyor. O zaman hiç sebepsiz gardiyanlarını feci'ir surette öldürüyorlar... Kim bilir... Belki de Afrikada ilk sulı bataklıklarında yaşadıkları serbest hayatı hatırlıyorlar ve kendilerini buraya kapadıkları için insanlardan intikam almak istiyorlar.

Tarihî millî roman: 6

Boğatırın maceraları

Yazan: Tekin Alp



On saatten fazla mütemadiyen yürüdük. Artık Kandihara oldukça yaklaşmıştık. Şehrin kapısından geçen Erkendap nehrinin kenarından gidiyorduk. Güneş batmadan ve surun kapıları kapanmadan şehre varmak için acele ediyorduk.

Güneş ufka yaklaştığı sırada Kandihar surları önündeydik. Şehrin kapısına yaklaşmadan evvel kendimizi nasıl tanıtacağımızı aramızda kararlaştırdık. Kördemir nöbetçilere kendisinin Sultanın adamı olduğunu söyleyecekti. Bizi de Selçuk ordusu hakkında malûmat vermek için beraber getirdiği bir karı koca diye tanıtacaktı.

Yanımızda beraber gelen kadına sordum. Asıl ismi Muazzezmiş. Halbuki şimdi Kandihara yakalanmak için başka bir isim altında gezmesi lâzımdı. Bunun için ona Sevim adını taktım. Kendime gelince, belki beni de tanırlar diye "Mehmet," adını takmayı doğru buldum. Böylece zaman zaman Türk ve zaman zaman Hintli geçinebilecektim.

Bütün bunları iyice kararlaştırdıktan sonra kapının önüne geldik. Kördemir attan inerek nöbetçiye Hintçe bir şeyler söyledi. Nöbetçi hürmetle eğildi. Böylece zorluk çekmeden şehre girdik.

Ben arkamızdaki esvaplarla şehrin içinde dolaşmayı doğru bulmadım. Surlara en yakın olan handa geceleyip ertesi sabah yola çıkmayı teklif ettim. Öyle yaptık.

Hancı bizim yirmi gündenberi yolda gitmekten eskimiş, parçalanmış olan esvaplarımızı, keçekülâhlarımızı ve yırtık poturlarımızı görünce şüpheye düştü. Bizi handa yatırmak istemedi. Bu şehir adamları ne tuhaf oluyolar. İnsanda yalnız kılığa, kıyafete kıymet veriyorlar, Halbuki kırlarda, dağlarda yaşayan adamlar yalnız birbirlerinde doğruluk, namus gibi şeylerin bulunmasını kâfi görürler. Üstü başı eski imiş, cebinde parası yokmuş, hiç aldırmaazlar. Kördemir kulağıma eğilerek : "Bunu yola getirmek için bir kaç altın gösteri vermek yetiştir, beyim.," dedi.

Hancıyı kandırmak için elimi kuşağımın arasına sokarak kesemdeki paraları şakırdattım. Bu ses hancının kulağına pek hoş geldi. Hemen:

— Affedersiniz efendim, ben sizi ilk bakışta tanıyamamıştım. Buyrun, bütün hanım sizindir, demez mi?

Muazzez Hanım önde, ben ortada, Kördemir arkada sıra ile hana girdik. Kadına bir oda ayırttık. Kördemirle ben bir odada yatık.

Bir aydanberi yumşak bir şilte üzerinde yatmamıştık. Gâh doğrudan doğruya kuru toprak üstüne kıvrılmış, gâh kârvansaraylarda tek katlı bir keçe üstüne büzülmüştük. Şimdi

Altıtaarı 17 inci sayfada



Maaş Arttı

Bir perdelik Komedi

Affan Efendi — Memur

Lebibe Hanım — Karısı

Cengiz — Oğlu

Hatice — Hizmetçi

[Sahne bir odanın içini gösterir. Kapı açılır. Affan Efendi içeri girer. Lebibe Hanım ve Cengiz bağırarak boynuna atılırlar].

L. — Ah sevgili kocacığım!

C. — Ah sevgili babacığım!

Af. — Hayır ola, ne var? ne oldu?

L. — Biz haber almaz mıyız sa-
niyorsun? Şirkette maaşın artmış,
kapıcının karısı müjdeledi, değil mi?

Af. — Evet, arttı. Demek sevin-
ciniz bunun için.

L. — Onun için ya! Oh ne iyi
oldu. Artık hiç sıkıntı çekmeyiz.
İstedikimizi yaparız. Bol bol gezeriz,
değil mi kocacığım? Şimdiye kadar
benim her istediğim şeyi alamıyor-
dun. Bundan sonra alırsın. Öyle
değil mi?

Af. — Elbet, elbet.. alırım.

L. — Ya! Ne iyi olur. Meselâ
geçen gün sana söylediğim kürkü
yarın güder alıveririz. Olmaz mı?

Af. — Alırız.

C. — Ya bana babacığım? Bana
da artık gazete, oyuncak, kitap, ne
istersem alırsın değil mi? Öyleya,
artık zenginiz, maaşın arttı.

Af. — Peki çocuğum. Sen de ne-
ler istiyorsun?

C. — Ne olacak babacığım? Kü-
çük Galatasaraylıya abone olurum,
bir Ping-Pong takımı alırım, sonra
bir İş Bankası kumbarası, sonra or-
tane kitap, bir çanta, bir kat esvap.

Af. — Vay vay vay! Daha neler.
sen beni batıracaksın..

C. — A! Ne çıkar bunlardan ba-
bacığım?

L. — Öyle ya ayol.. çocuğun söy-
lediklerini aliver.

Hatice — (Girer) Aliah mübarek
etsin Beyefendi, maaşınız artmış.
Kaynananızdan bir telgraf geldi.

Af. — Ver bakayım. (Telgrafi
alır, okur) "Damatçıgım, maaşının
arttığını haber aldım. Artık benim
istediğim otomobili alırsın, değil mi?
Yarın geliyorun.. Aman Allah, bu
gidişle ben batacağım.

Hizmetçi — Beyefendi, artık be-
nim aylığımı da arttırırsınız değil mi?

Af. — Ne? Sende mi?

Hizmetçi — Ne olur Beyefendi?
Beş liracık daha!

Af. — (Kızarak) Kız çekil gözü-
mün önüden! Şimdi seni döverim.
Aman yarebbi, keşke maaşım art-
mamış olsaydı. Bu gidişle iflâs ede-
ceğim. Dur hele bir hesaplıyayım.
Hanım, senin kürk nekadard?

L. — Üçyüz liracık.

Af. — Üçyüz lira (yazar) Cengizin
istedikleri de elli lira. Etti üçyüz elli.
Kayın valdenin otomobili 3000 lira,
etti 3350. Hatice'nin aylığı senede
altmış lira artacak. Oldu mu 3410
lira.. peki, bana ayda onbeş liradan
senede 180 lira zam yapıldı. Bu he-
sapça 3230 lira borçlu çıkıyorum..
aman dostlar, yetişin imdada! Ak-
lımı kaybedeceğim. (Odanın içinde
deli gibi koşmaya başlar!)

(Perde iner)

Sinema Sayfası



Her haftas inemalarda birçok filmler görüyorsunuz. Bunları oynayan hep büyük adamlar. Çocukların oynadıkları filimler çok az. Bu sene başında artistlerinin çoğu çocuk olan "Emil ve arkadaşları," in- dan başka çocuk filmi görmedik. Bu bir Alman filmi idi:

Amerikalılar çocuk Artistlere daha çok ehemmi-

yet veriyorlar. Onlara bir çok film yaptırıyorlar. Büyüklerin çevirdiği filimlerdeki baş rolleri de bazan çocuklara bırakıyorlar. Yakında göreceğimiz "Şampiyon," böyle bir filmidir. Bu sayfada gördüğünüz çocukların hepsi Amerikan film artistleridir. Nasıl bir çoğunu gözünüz ısırtıyor değil mi?

Bizim de küçük bir artisti-
miz var. Darülbedayide ope-
retlerde oynayan küçük Ferih

ileride herhalde iyi bir artist olacak. Belki bu sayfayı okuyan kardeşlerimizin arasında da artistliğe istidadı olanlar çoktur. Kim bilir?

Sinemacı

Talebe yazıları :

Peri

Bilirsinizki eskiden bir yerden bir yere gitmek için at veya arabaya binerlerdi. Çünkü o zamanlar tren, otomobil gibi nakil vasıtaları yoktu.

Şimdi size başımdan geçmiş bir vak'ayı anlatacağım.

Ben Sultaniyi bitireli dörtsene olmuştu, Ankarada bulunuyordum, ebeveynim Kayseride idi. Onları üç senedir görmemiştim.

Bir gün Kayseriye gitmeği üç arkadaşımla kararlaştırmıştık. Birisi Osman ağanın torunu Hüseyin idi, birkaç ay evvel babası vefat etmişti. Kayseride bir tanıdığının yanına gidiyordu.

Öbürü de Sultaniden arkadaşım İsmail idi. Çok mülâyim bir çocuktu, küçüktün beri mektepte arkadaş idik, daha hiç kavga ettiğini görmemiştim. Salı günü uğursuz olur derler ama ben öyle koca karı laflarına hiç inanmam. Salı günü sabahdan yola çıktık. Birgün atlarla gittikten sonra bir köye gelecektik, oradan araba ile yola devam edilecekti.

Birkaç saat atlarla yol aldık, güneş tepemize vurmuştu, atlarımız da sırsıklam terlemişti. Öğle yemeğini yemek için bir ağacın altına oturduk. Epey zaman ata binmediğimden bacaklarım acıyordu, hepimiz de yorulmuştuk. İsmail biraz yatıp uyumamızı söyledi, ben olmaz dedim, çünkü saat beşte köye varmamız lâzım, yatarsak geceye kalırız.

İsmail:

—Yok canım bir saat kadar uyuruz, hem çok yorulduk, biraz yorgunluğumuz gider. 5 te gideceğimize 6 da gideriz ne çıkar? Ben "Peki, dedim, battaniyelerimizi yere serip yattık. Kalktığımız zaman ne görelim, akşam oluyordu, ben: "Durmalıyım dedim, yol almağa bakalım," atlarımıza binecek hızlı hızlı gitmeye başladık.

Güneş batmıştı, saat 8 sularınday-

dı, daha köye varmamıza epey zaman vardı tam bir mezarlığın önünden geçiyorduk, birden mezar taşlarının arkasından önümüze tuhaf tuhaf beyaz kefenli dört peri çıktı.

Ben cebimdeki tabancaya elimi uzatmak istedim, fakat işittiğim masallar beynimi alt üst etmişti. Önümüzdekiler ellerile bir takım şeyler işaretler, anlaşılan atlardan inmemizi istediler, hemen indik, içlerinden birisi yanımıza yaklaştı. Hüseyin korkusundan yere düşerek bayılmıştı, kefenli yanımıza yaklaşarak elini cebime soktu ben mum gibi dona kalmıştım hiç kıpırdamıyordum, cebimden cüzdanımı aldı arkadaşlarımda da aynı şeyi yaptı, atlarımızı da yedekliyerek götürdüler biz yerimizden kıpırdamıyorduk. Ben periler atları ve parayı ne yapacaklar diye düşünüyordum. Hüseyin yanına sokuldu, yavaş sesle İsmaili ayıltmanı söyledi, yavaş yavaş İsmailin yanına geldik, ölü gibi duruyordu, epice uğraştık ayıltamadık. Artık köye götürmeğe karar verdik üçe doğru köye girdik. Güç belâ İsmail kendine geldi.

Başımızdan geçeni köyde anlat-tık, herkes ayrı ayrı fikirler söylüyordu. Köyden bir araba ile kayseriye geldik.

Artık bu vak'a geçmiş, hemen hemen unutulmuştu.

Bir gün pazarda dolaşırken atımı gördüm, öbür iki at ta orada idi. Jandarmaya haber verdim.

Adamlara atları nereden aldıklarını sordüğümüz zaman dağda bulduklarını söylediler, fakat evleri arandığı zaman beyaz kefenler, yüzlerine koydukları maskeler bulundu.

Dünyada peri falan yoktur, eskiden nekadard olsa biz cahildik, onun için inandık, siz sakın böyle şeylere inanmayın.

G.S.L. Sinif:4

Vedat

Yerli çocuk romanı: 2

Osmanın Kabahati

Yazan: Turgut Remzi

-- Güle güle Beyfendi, dedi, güle güle.. Gene buyrun, bekleriz.

Sonra dönerek parayı çekmece-sine koydu, kilitledi, anahtarı cebine attı.

Akşam ezanı okundu, yoğurtçu-lar geçti. Ustası Osmana :

— Ben gidiyorum, dedi, sen gene ortalığı iyice temizlersin; dükkânı kapar, gidersin.

— Peki usta, güle güle.

Osman dükkânda yalnız kalınca gene her akşamki işlerini görmeye başladı. Dükkâna karanlıkla beraber gene bir takım fısıltılar girmişti : "Tereyağ, süt, yumurta...", "Kuvvetli beslemek lâzım, kuvvetli beslemek lâzım..."

Osman bu seslerden kurtulmak için ne yapacağını bilmiyordu. Ah, eğer parası olsaydı, bütün bunları alabilseydi.. Ne iyi olurdu, ne iyi.. Biraz para, o zaman herşey yoluna girecekti.

Çocuk bütün bunları düşünürken bir yandan da etrafın tozlarını alı-yordu. Sıra ile rafların, terazinin, tezgâhın tozlarını aldı. Çekmecenin önünde bir an durakladı. İçerde 35 lira vardı. Osman başına hücum eden fena düşünceyi kovmak ister gibi alnını ovuşturdu. Tezgâhın önünden ayrıldı. Dükkândan çıktı, kepenkleri indirdiği sırada tekrar durdu. 35 lira, bununla neler alın-mazdı.

Osman adeta tekrar dükkâna doğru çekildiği hissetti. Kepenkleri tekrar açtı. İçeri girdi, tezgâha yak-laştı.

Ondan sonra ne yaptığını pek iyi hatırlıyamıyor. Yalnız kepenkleri indirip göğsünün üstünde 35 lirayı sıkarak sokaklarda uzun uzun koş-tuğunu biliyor.

İlk heyecan ve korku dakikaları geçince bir köşe başında durdu. Otuz beş lirayı üç dört cebine taksim etti. Bu kadar çok parayı bir arada gören dükkâncılar ondan şüphelenirler diye korkuyordu.

Bu iş bittikten sonra yavaş adımlarla yürümeğe başladı. Çarşıya gelince bir yoğurtçu dükkânının önün-de durdu :

— Yüz dirhem tere yağ verse-ne.

Satıcı Osmanın yüzüne biraz emniyetsizlikle baktı. Lâkin çocu-ğun elinde iki tane lira görünce hemen yağı tartmaya başladı :

— On tane de yumurta, yarım okka da peynir.

Bütün bunlar bir kâğıda sarıldı. Osman paketini koltuğunun altına alıp parasını verdi. Sonra oradan çıkarak başka bir dükkâna girdi.

— Yüz dirhem tere yağ, on tane yumurta, yarım okka peynir.

Şüphelenmesinler diye ayrı ayrı yerlerden alıyordu. İki koltuğunda iki paketle bir şekerciye girdi :

— Bana bir okka çikolata, bir okka da akide şekeri verin. İçinde sekerleme de olsun.

İki kutu daha.. Osman bütün bunları taşıyamıyacaktı. Orada do-laşan kendi gibi küçük bir küfeci çocuğu çağırdı. Paketleri onun küfe-sine yerleştirdi. Sonra küçük bir Kral azametile çarşının hemen he-

men bütün dükkânlarını dolaştı. Manavları, kasapları, bakkalları... Bütün alış veriş bitince yanında küçük küfecile beraber evin yolunu tuttu. Taşkasaba geldi. Evin kapısını çaldı.

Oğullarının yanında içi paketlerle dolu bir küfe taşıyan bir küfecile geldiğini gören annesi babası şaşıp kaldılar. Osman onlara yarım saatıberi hazırladığı yalanı bir solukta söyledi: Gûya sokakta ablasının hastalığını düşünerek ağlıyormuş, bu sırada yanından bir otomobil geçmiş, içinde şişman, kürk mantolu bir Hanımefendi varmış. Hanımefendi otomobili durdurmuş, Osmana neye ağladığını sormuş, Osman demiş ki: "Şey demiş, ablam çok hasta demiş, doktor tere yağ, süt, yumurta yesin, dedi, demiş, paramız yok, demiş," Hanımefendi ona çok acımış, o kadar acımış ki ağlamış. Sonra çantasını açmış, içinden 35 lira çıkarmış. Osmana vermiş. Onu okşadıktan sonra tekrar otomobile binerek uzaklaşmış.

Osman bütün bu yalan hikâyeyi anlatırken yan gözle, korka korka

12 inci sayfanın devamı

hem altımızda yumşak bir şilte, yumşak bir yastık, hem de üzerimizde ayrı bir battaniye vardı. Bunları bulunca âdeta çocuklar gibi sevinmeye başladık. Yataklarımıza girdik, battaniyelerimize sarındık, sabaha kadar deliksiz bir uyku çektik.

Sabahleyin uyanınca Kördemire bol para verdim. Çarşıya gidip kendimize Gaznelilerin giydiği gibi esvaplar satın almasını söyledim. Muazzez hanım da hep arkasındaki esvaplarla gezecek olursa onu tanır, yakalarlardı. Kördemire :

—Git kendisine sor, dedim, bakalım ne biçim elbise istiyor. Ona göre satın alırsın.

annesinin babasının yüzlerine bakıyordu. Anlatması bitince annesi:

— Ah yarabbim, dedi, demek dünya yüzünde halâ böyle iyi kalpli insanlar varmış, bu Hanımefendiyi bize Allah gönderdi..

Sonra sessiz sessiz ağlamaya başladı. Bu sırada Hüseyin Efendi birer birer paketleri küfeden çıkarıyor, onları yokluyordu.

Osman hikâyesine inandıklarını görünce cebinden rahat rahat paranın üstünü çıkardı. On iki lira onbeş kuruş. Onbeş kuruşu küfeciye vererek savdı. Üst tarafını da "Al babacığım!", diye Hüseyin Efendiyi uzattı. Sonra sevinç içinde ablasının yattığı odaya koştu. Hikâyeyi bir solukta ona da anlattı. Hasta genç kızın önünde paketleri birer birer açtılar. Her paket açılıp içinden tere yağlar, yumurtalar, kutu sütleri, reçeller, portakallar çıktıkça etraftan bir sevinç haykırışı yükseliyordu. Genç kız gözlerinin kenarında küçük yaş damlalarıyla gülümsüyordu.

O akşam Hüseyin Efendinin evi bir bayram yeri gibi neşe içinde kaldı. (Arkası var)

At uşağım odadan çıktı. bir iki dakika sonra döndü :

— Muazzez hanım : "Ben artık başımın çaresine bakarım. Boğatır Beye benim tarafımdan çok teşekkür ediniz. Hayatımı kurtardıkları için kendilerine çok borçluyum. Bir hatıra olarak şu yüzüğü alsınlar ve beni unutsunlar..", diyor.

Kördemirin elinde dün kadının kocasının parmağından çıkararak konyuna attığı yüzüklerden biri vardı. Birdenbire kan beynime sıçradı :

— Demek bu şehirli hanım beni kendi tanıdığı erkekler gibi yalnız para için iyilik ederim sanıyor. Benim dün onu kurtarmamı yüzük müzük gibi şeylerle ödemek istiyor ha !

Arkası var

Küçük Galatasaraylının bilmecesi

Afrika bataklıklarında yaşayan gayet çirkin ve kocaman vücutlu ve 8 harfli bir hayvanım.

1,2 harflerim insanlara ekmek kadar lüzum olan bir mayıdır, 3,4 harflerim geceleri dünyayı aydınlatır, 3,7,8 harflerim bal yapar, 1,3,7,6 harflerim dünyadaki dört ırktan birinin rengidir. 3 4 6 harflerim kaba insanlara takılan bir hayvan ismidir. 1,2,7 harflerim eski şehirlerin etrafını yağmaya gelen insanlara karşı muhafaza eden duvardır. Daha beni bulamadınız mı?

Su

Sükûfe Nihal Hanımın en yeni ve en güzel şiirleri.

Galatasaray talebe akademisi tarafından bastırılmaktadır. Bu hafta çıkıyor. Kitapçılarda arayınız.

Fiati 50 kuruş

Küçük Galatasaraylı

Abone ve ilân şartları

Senelik Abone: 250 Kuruş

Altı aylık : 125 »

Üç » : 65 »

Bir sayfa ilân: 15 Lira

Yarım » » 7,5 »

Dörtte bir » » 3,5 »

Gazetemizin Taşra ve İstanbul bayii:

İstanbul Ankara caddesi Orhan Bey han «Umum gazeteler müteahhitliği»dir. Günü geçmiş nüshalarımızı Taşradan dahi arzu edenler posta pulu göndermek suretile bu müesseseden temin edebilirler. Posta kutusu — 333

Telgraf adresi:—İstanbul Boğaz

Muallim Ahmet Halit Kitaphanesi

İstanbul—Ankara caddesi - Telefon: 2.3922

Tarih dersleri için:

Gazinin destanı	75
Sokollu Mehmet Paşa	25
Kaniye gazileri	25
Deniz Kahramanlarımız	25
Viyana önünde Türkler	25
Eski Türk zaferleri	25
Türkler ve Büyük Petro	25
Vaşington ve Amerika istiklâli	25
25 sene siper kavgası	25
Dünyanın 7 acibesi	25
Napoleon	25
İstanbul muhasaraları	25
Yeniçeriler	25
Türk akıncıları	25
Türk Tarihi Bilgisi	50
Türk korsanları	200

Tabiat derslerine:

Tabiat hikâyeleri 1 — 5 Tanesi	25
" " 6 — 20	10
" " Birinci cilt 1 — 5	125
" " İkinci " 6 — 20	150
Kılı tavuk (bol resimli)	50
Edison (ihtira ve keşifleri)	50

Coğrafya derslerine:

Avrupa Çocukları	50
Ben Kaptan oluyorum Ciltli	75
Dünyayı dolaşıyorum	75
Küçük Korsan	25
İki sene mektep tatili	50

Yurt Bilgisi derslerine:

Gazinin gizli ordusu	25
Meçhul asker	25
Demirelin hikâyeleri	25
İstiklâl harbinde Türk çocukları	25
Çocukların yeni şiir kitabı	25
Büyük adamların çocukluk hayatı	10

Lisan derslerine:

İmlâmızı öğrenelim	30
Milli bilmeceler	25
Kimşesiz çocuk	50
Kamçılı medeniyet	50

Bedenî terbiyeye:

Mektep oyunları	50
Türk izci teşkilâtı	50
24 saatin hıfzıssıhhası	30

da Mithat Beyin kerimesi Gülseren, Galatasaray ihsari ikiden Mücahit Hayri, Çengelköy Rasim Hikmet, Alaçatı gazete bayii berber Zeynel Beyin oğlu Kemal, Konya muhtelit orta mektebi talebesinden 342 Galip Bursa orta mektep talebesinden 271 Hasan, Mardin Gazipaşa ilk mektep sınıf beş 1184 Memduh, Yeni nesil ilk mektep Korkmaz 35 No., Feyziati 79 No. Günay, Bal kesir Orta mektep 220 No. Osman, Bey ve Hanımlar

Birer cep defteri

kazananlar

Zonguldak Ayyıldız mağazası Baki, İzmir Bornuva Beyler sokak No. 13 Hüseyin, İstanbul kız Orta mektebi talebesinden 312 Zeliha Harun, Bursa hisar İlk mektep beşinci sınıf 121 No. Muzaffer, Galatasaray Ortaköy şubesi 431 Orhan Cevdet, Ermeni mektebi talebesinden 130 Karnig, İzmir şekerçiler No. 30 şekerçi hafız Mehmet Beyin mahtumu Ekrem, Galatasaray lisesi sınıf 3 1508 Tarık, İstanbul erkek muallim mektebi talebesinden 3 No. Mustafa, Galatasaray lisesi Ortaköy şubesi talebesinden 224 Lütfü, Üsküdar Orta mektebinden 218 Zeki, Galatasaray lisesi 336 Aram, Bursa Çekirgede molla Mustafa sokağında 24 No. da Hamit Nihat, Galatasaray 878 Mahmut, Galatasaray lisesi 980 Cezmi, Konya Kadılar sokağı 25 No. da İhsan, Galatasaray lisesi 117 Cihat, Pertevniyal lisesi 56 No. da M. Kemal, Bursa birinci erkek lisesi sınıf sekiz 372 Memet Naci, Sen pülşeri Fransız mektebi talebesinden Neclâ, İstanbul tıbbiye gedikli küçük zabıt mektebi 113 Ömer Nazmi Sivas lisesi sınıf beş No. 449 Nafiz, Ankara Dumlupınar mahallesi Süadiye sokak No. 4 Ahmet Lütfü, Balıkesir erkek Orta mektebi 28 Süreyya, İzmir Karşı yaka Yıldırım Kemal sokağı 13 No. Abidin, Zonguldak Mithat paşa ilk mektebi 73 No. Şükran Hamdi, Çanakkale maliye şubesi memur muavini Hilmi Beyin mahtumu, İzmir Torbalı İnhisar memuru Ferit Beyin mahtumu Orhan, İzmir Karşı yaka ilk mektebi

talebesinden 111 No. Nedim, İzmir Reşadiye tramvay caddesi No. 1019 Vahdet, Zonguldak orta mektebi son sınıftan 237 İsmail, Ankara yenişehir Akaretler caddesi 2 No. Emin İzmir kara taş Orta mektebi No. 272 Mahmut, Kastamonu lisesi 377 No. Muzaffer, Küçük Çamlıca No. 17 köşk Demirhan Orhan, Muallim mektebi orta kısımdan 19 Efdal, Kadıköy lisesi No. 119 Nedim, Taksim Feridiye sokak Franko paşa apartmanı 11-3 Zoğrofiyan lisesi sı-3 den Stefanos, Kısıklı 13 üncü ilk mektep 13 Nihal, Üsküdar 21 inci ilk mektep No. 130 Murat, Bartın orman idaresinde Yaşar, Galatasaraydan 663 Rahmi, Meraş Orta mektep No. 184 Rifat, Galatasaray 308 Semih, Galatasaray 417 Bulent, İstanbul 44 üncü İlk mektep 66 Yılmaz, Galatasaray Lisesi 5'5 Marsel, Küçük pazar hacıkadın Külhan sokak 30 No. Muzaffer, Galatasaray Lisesi Ortaköy şubesinden 34 Şinasi Malatya çarşı İlk mektebi 4 inci sınıftan 224 Hikmet, Karadeniz Ereğli avukat Garip Beyin kızı Merfua Hanım ve Beyler.

Birer kartpostal kazananlar

Galatasaray Lisesi 696 Feridun, Alaçatı saatçi Nazım Beyin oğlu Aziz, izmit Orta mektebi sınıf 3 210 Recep, Balıkesir kara oğlan mahallesi Memiş sokak 12 No. hanede Tacettin, Galatasaray Lisesi 876 Kemal, Balıkesir Orta mektebi 266 Hamit, Kadıköy erkek Lisesi 725 Ekrem Attilâ, Galatasaray Lisesi 905 Adnan, Çapa 31 inci İlk mektep 69 Kemal, Zonguldak Mithat paşa mektebi 57 Sebahattin, Feyziye Lisesi 367 Bahattin, Galatasaray Ortaköy şubesi 1287 Şehap, Pertev Miyal Lisesinde 85 Ahmet, Zonguldak Orta mektep 135 İsmail, Galatasaray 85 Niyazi, Zonguldak Orta mektep 167 No. Memet, Bursa setbaşı karaağaç mahallesi kara ağaç sokağında 9 No. hanede mukim muallim Ziya Beyin mahtumu Seyfi, Zonguldak Orta mektep 165 No. Mustafa, Zonguldak Orta mektep 160 No. Necip, Devam edecek

Karikatür Sayfası



1 — Timsah amca yanında arkadaşlarıyla beraber bir gezmeye çıkmıştı. Kapısında (En güzel paten) yazılı bir dükkâna rastladılar. Aceba, bu paten dedikleri nasıl şeydi? Bunu merak ettiler.



2 — Dükkâncı onlara dört tekerlekli iki sandal verdi. Karşılık olarak birçok ta para aldı. Timsah amca patenleri ayağına giymeye uğraşıyor.



3 — Bu işte oldu. Çocuklar Timsahın boynuna oturdular. Ayı kardeş arabacı oldu, önden koşmaya başladı. Rüzgâr gibi gidiyorlar. Gel keyfim gel!..

Küçük Galatasaraylı
Sayı : 8
Bilmece Kuponu

Biriktirmiş olduğunuz davetiyeleri
müsamere günü beraber getiriniz!